

[Ministeren for offentlige arbejder.]

sats det har gjort. SASs betydning kan ses dels udfra et nordisk synspunkt — og SAS står her som det første og indtil nu som det største eksempel på fællesnordisk indsats til gavn for de tre skandinaviske lande — dels, som også anført af flere af de ærede ordførere, udfra en rent valutarisk bedømmelse, og heller ikke må man undervurdere, hvilken betydning det har, at dette store selskab er i stand til at vise flaget i fremmede lande.

Selskabet har, som det også er nævnt, endnu ikke gjort brug af den støtte, det har fået i den nuværende periode i henhold til gældende lov, til trods for at selskabet har udvidet sin virksomhed meget stærkt. Den indsats, selskabet har gjort, er umådelig prisværdig og bør erkendes som en stor præstation af selskabets ledelse og dets funktionærer; men denne kendsgerning må ikke få os til at lukke øjnene for de vanskeligheder, selskabet kan komme til at møde i den kommende 5 års periode; jeg er helt enig i de betragtninger, det ærede medlem hr. A. C. Normann fremsatte herom. Jeg har min fremsættelsestale og i forslagets bemærkninger gjort rede for, hvordan vi i ministeriet bedømmer fremtiden, en fremstilling, der meget nøje falder sammen med det ærede medlem hr. A. C. Normanns karakteristisk; og udfra denne realistiske bedømmelse af fremtidsudsigterne har man selvfølgelig lov at håbe, fremtiden vil forme sig bedre end forudsagt, og hvis det bliver tilfældet, kan jeg ikke indse, at der skulle ske andet end det, som er sket i denne periode, at statsgarantien vil stå uberørt, at man ikke vil gøre brug af den. Men hvis det viser sig, at der kommer økonomiske vanskeligheder for selskabet, er det efter min mening en stor fordel, om den foreslåede garantisum er blevet en kendsgerning, før vanskelighederne opstår. Jeg er også af den opfattelse, at det er en stor indirekte støtte til selskabet, at denne garanti vedtages nu; for man må jo ikke glemme, at der ligger en styrke for selskabet deri, at de tre lande hermed viser, at de tror på SASs fremtid og vil sætte noget ind på, at selskabet kan hævde sig i den konkurrence, der vil melde sig med selskaber, der modtager subsidier i en ikke ringe udstrækning og under former,

der i hvert tilfælde er mere direkte end den garanti, staten yder SAS.

Som jeg allerede har sagt, beklager jeg det konservative partis stillingtagen. Jeg havde håbet, at de partier, som er gået ind i det nordiske samarbejde, ved denne lejlighed havde vist dette i gerning; men jeg vil også mene, at det i det udvalg, som jeg forstår skal nedsættes, vil være muligt at overbevise det konservative parti om, at der her er en opgave, vi bør løse i enighed.

Må jeg så gøre nogle enkelte bemærkninger til de andre ærede ordførere. Det ærede medlem hr. Horn beskæftigede sig med spørgsmålet om en bedre udnyttelse af værkstederne ude på flyvepladsen, idet han spurgte, om der ikke var mulighed for, at de militære myndigheder i højere grad end nu kunne benytte disse værksteder. Jeg ved, at man i hele perioden har været opmærksom på dette, og jeg tror også, jeg kan sige, man fra luftfartens side havde regnet med, at de militære myndigheder ville have benyttet værkstederne i højere grad, end tilfældet har været, men det er selvfølgelig ikke muligt for mig at vurdere, om de militære myndigheder virkelig også har kunnet det. Jeg ved, der har fundet forhandlinger sted; men det er muligt, at der er omstændigheder, som vi andre ikke er inde i, der er afgørende for, hvorvidt militæret kan benytte værkstederne. Disse forhandlinger kan jeg altså ikke blande mig i, men jeg ved som sagt, de er ført.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen rejste det konkrete spørgsmål, om der var truffet anden aftale landene imellem med hensyn til fordelingen af arbejdskraften end den, der gælder nu og var gældende, dengang man satte arbejdet i gang, nemlig med to syvendedele til Danmark, to syvendedele til Norge og tre syvendedele til Sverige. Derpå kan jeg svare, at det er der ikke; denne ordning gælder endnu. Jeg tror, at det, det ærede medlem tænker på — det nævnte han vist også — er, at spørgsmålet blev rejst fra svensk side. Der er den saglige forklaring på det, at på et vist tidspunkt havde svenske flyvere et fortrin, fordi man i Sverige havde haft lejlighed til at uddanne flyvere, da de andre lande ikke kunne det, og derfor stod med et større antal af disse flyvere; men der er i alt fald fra vor side ikke